

derheden over de familie van Petrus Teurlinx, die samen met Daniel de Brouwer de Orde der Penitenten stichtte (Huize Padua te Boekel)

W.VOS

=====

VOLKSGEBRUIKEN EN DORPSGEWOONTEN

III Sint Hubertus

Nadat we in een vroeger nummer een paar gebruiken uit het begin van het jaar hebben behandeld, komt nu aan de beurt het feest van St Hubertus (3 nov.)

Op de feestdag van St Hubertus wordt in de katholieke kerk brood gewijd, dat dan wordt gegeten om tegen hondsdolheid beschermd te zijn.

Ik kan mij voorstellen, dat vele lezers al jaren lang het gewijde brood hebben gegeten met de gedachte "Dit is een oud gebruik, men hoort nooit van de ziekte van hondsdolheid, maar vroeger is er die mischien geweest; laat ik me maar houden aan dit oude gebruik".

Tot opeens dit jaar de hondsdolheid in de volle belangstelling is komen te staan. Er sterven mensen aan deze ziekte en ook andere dieren dan honden krijgen deze ziekte. Zo wordt het ook duidelijk, waarom niet alleen de mensen maar ook de huisdieren altijd een stukje van het gewijde brood krijgen.

In Gemert is het de gewoonte, dat een sneedje gewoon brood in de kerk wordt neergelagd voor de wijding. Op sommige plaatsen in België en in Nederland bestaat echter een bepaald soort broodje, het zogenaamde "Huubkesbrood", dat door de bakkers voor deze dag speciaal wordt gepakken. De naam "Huubkesbrood" is uiteraard afgeleid van de naam Hubertus.

Ik sprak bovenaan over dit gebruik als over een katholiek gebruik. Het zal maar weinigen bekend zijn, dat bijvoorbeeld in Breda, zoals ik kort geleden las, ook in de protestantse kerken op deze dag het Hubertusbrood wordt uitgereikt.

In het noorden van ons land wordt Hubertus alleen gevierd als de patroon van de jagers.

v.d.W.

o-o-o-o-o-o-o-o-o

BIJENHOUDERS IN GEMERT EN OMGEVING

Er bestaan geweldig veel boeken over bijen. Telkens weer trekt de bij de aandacht van de mensen. De organisatie in de bijenwereld. De ijver van de bijen. Voor hem die het leven van de bijen gaat bestuderen, gaat echt een nieuwe wereld open. Nooit gaat dit vervelen, niemand blijft ongevoelig voor de wonderen die men in de bijenmaatschappij aantreft.

Maar hierover wil ik het niet hebben. De aandacht wordt nu gevraagd voor de bienhouder, de imker.

Op sommige plaatsen, achter een schuif verscholen, ziet men nog wel enkele korven met bijen staan. Soms ziet men een zwerm in een boom hangen of door de lucht trekken. Het duurt dan meestal niet lang of er komt een imker opdagen, die de zwerm vangt en weer meeneemt. Dit is het, wat de buitenstaander ervan merkt.

Vooral tegenwoordig, nu de bienhouders zeldzamer worden, is dit beroep (of moet ik zeggen: deze liefhebberij?) een zaak van weinigen. Vroeger was dat anders. Met vroeger bedoel ik dan 'n goede honderd jaar geleden. Volgens de statistieken waren er in Gemert en omgeving nog verschillende imkers: in Bakel 57, in Boekel 56, in St Oedenrode 151, in Uden 40, in Gemert is het juiste aantal niet bekend, wel is bekend het aantal korven, dat was in Gemert in dat jaar bijna 400 korven.

Hoe snel het aantal terugliep ziet men in 1926 toen Gemert nog maar 255 korven telde, die toebehoorden aan 28 bienboeren.

En hoeveel bienhouders zouden er nu nog zijn in Gemert?